

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 17 ກັນຍາ 2017 (9-17-2017)

ເຫລົ່າວິນຍານ

ພາບພະຍົນ ຫຼື ລາຍການທິວໂຊໃດ ທີ່ສ້າງລາຍໄດ້ດີຈາກຄົນທີ່ສົນໃຈເຮືອງວິນຍານ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການຫຼິ້ນກັບເຫລົ່າວິນຍານຊົ່ວຮ້າຍເປັນການທໍາລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ; ແຕ່ການສແວງຫາການນໍາພາຈາກພຣະເຈົ້ານໍາຊີວິດມາໃຫ້.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

- ທຸກຄົນເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເຮືອງຜີ. ເປັນຄວາມຈິງ, ໃນຖ້າມາກາງຊາວອະເມຣິກັນ:
- 71 ເປີເຊັນບອກວ່າເຄີຍມີປະສົບການກັບວິນຍານ(ຜີ).
- 34 ເປີເຊັນເຊື່ອເຮືອງຜີ.
- 56 ເປີເຊັນເຊື່ອວ່າຜີແມ່ນວິນຍານຄົນຕາຍ.
- 37 ເປີເຊັນເຊື່ອວ່າເຮືອນຫຼາຍຫຼັງອາດເປັນເຮືອນທີ່ມີຜີສິງ
- 55 ເປີເຊັນເຊື່ອວ່າພໍ່ມີຮິດອໍານາດແທ້ຈິງ.

ເຖິງແມ່ນຫຼາຍຄົນທີ່ບໍ່ "ເຊື່ອ" ເຮືອງຜີແຕ່ຍັງຄິດວ່າມັນມ່ວນທີ່ຫຼິ້ນກັບວິນຍານ. ນັ້ນເປັນບັນຫາ, ເພາະວ່າວິນຍານເປັນເໝືອນໜ້າຜາທີ່ກັງໄງໝື່ນ ເມື່ອຄົນຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ແລະເປີດປະຕູໃຫ້ໂລກວິນຍານ, ເຂົາກໍຈະພົບກັບບັນຫາ ແລະເມື່ອປະຕູເປີດອອກແລ້ວ, ກໍເປັນການຍາກທີ່ຈະປິດປະຕູນັ້ນໄດ້.

ພວກເຮົາສາມາດຫລົບໜີຈາກການໂນ້ມນ້າວຂອງພັຍອັນຕະລາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ໂມເຊ, ຜູ້ໃຫ້ພຣະບັນຍັດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ໄດ້ຈັດຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະຊ່ອຍເຮົາເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກຫລຸມພາງຂອງວິນຍານຊົ່ວທັງຫຼາຍ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ : ພຣະບັນຍັດສອງ 18:9-18 (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ພຣະບັນຍັດສອງ 18:9-11 :

⁹ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານ ທ່ານຢ່າຮຽນຮູ້ທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໜ້າກງຸດຊັງຕາມປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ¹⁰ຢ່າໃຫ້ມີຄົນໜຶ່ງຄົນໃດໃນໝູ່ພວກທ່ານ ຊຶ່ງໃຫ້ລູກຊາຍຫລືລູກສາວຂອງຕົນລຸຍໄຟ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດເປັນໝໍ້ມໍ ເປັນໝໍ້ດູ ເປັນຜູ້ສ່ຽງໂຊກເບິ່ງເຫດການ ຫລືເປັນໝໍ້ມົນ ¹¹ເປັນໝໍ້ຜີ ເປັນຄົນຊຶ່ງເປັນພໍ່ມິດແມ່ມິດ ຫລື ເປັນໝໍ້ພາຍ.

ທ່ານຖືກສອນແນວໃດກ່ຽວກັບເຫດການຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີເຫຼົ່ານີ້ ?

ຄວາມສົນໃຈໃນເຮືອງວິນຍານເບິ່ງອາດຄືວ່າທັນສມັຍຊົ່ວລະຍະໜຶ່ງ, ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນສິ່ງໃໝ່ເລີຍ .ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຈັດການກັບມັນມາຫຼາຍພັນປີແລ້ວ. ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເຫດຜົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກຍ້າຍຊາວ

ການອາໄສອອກຈາກແຜ່ນດິນພຣະສັນຍາ ກໍຍ້ອນຄວາມມືດມົນດ້ານວິນຍານຂອງເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຮັບເອົາຄໍາຕັກເຕືອນ ແລະຕຽມຕົວ ກ່ອນພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປແຜ່ນດິນພຣະສັນຍາ. ດັ່ງນັ້ນ ໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງພິທີກຳການບູຊາວິນຍານຫຼາຍຮູບແບບ ຊຶ່ງຖືເປັນເລື່ອງທັມມະດາສໍາລັບຄົນທີ່ບໍ່ມີສາສນາ.

- **ການຖວາຍເດັກນ້ອຍບູຊາ.** ເດັກນັ້ນຖືກຂ້າບູຊາເພື່ອລະງັບຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງພຣະຂອງພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລະພິທີທີ່ມີອິດທິພົນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະຂອງເຂົາເປັນຜູ້ບົບບັງຄັບ ຄຳວ່າຖວາຍບູຊານີ້ເປັນພຽງຄໍາສຸພາບແທນຄຳວ່າສັງຫານເດັກນັ້ນ.
- **ໝໍ້.** ນີ້ແມ່ນຂໍ້ກຳນົດທີ່ໄປເພື່ອພະຍາຍາມຮັບຄວາມຮູ້ຈາກພຣະທັງຫຼາຍໂດຍວິທີທາງຕ່າງໆ, ລວມທັງພິທີອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີບົດນີ້.
- **ໝໍ້.** ເມື່ອຖອຍຄຳໃນພາສາເຮັບເຮີຖືກນຳມາໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ເປັນການຍາກທີ່ຈະຕີຄວາມໝາຍທີ່ແນ່ນອນໄດ້, ມັນມີຄວາມໝາຍຕາມຄຳສັບວ່າ "ພວກທີ່ເປັນສາເຫດໃຫ້ປາກົດຕົວ." ມັນອາດໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ປາກົດຕົວຂອງວິນຍານ ຫຼືເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນປາກົດແຈ້ງຂຶ້ນໂດຍທາງພິທີກຳເລີກລັບ.
- **ຜູ້ສູງໂຊກ.** ຜູ້ທີ່ກະທຳພິທີນີ້ ເພື່ອຢາກຮູ້ເຫດການໃນອະນາຄົດໂດຍໃຊ້ວັດຖຸຕ່າງໆ. ຕົວຢ່າງ, ການສູງໂຊກ ຜູ້ສູງໂຊກຊີມັກພະຍາຍາມບອກດວງຊາຕາໃນອະນາຄົດ ໂດຍອີງໃສ່ໄມ້ຖູ່ທີ່ຕົກຈາກຈອກສູງໂຊກເປັນຕົ້ນ.
- **ໝໍ້.** ແມ່ມິດ ແລະ ໝໍ້ ພະຍາຍາມໂນ້ມນ້າວດຶງເອົາພັງທັມມະຊາດມາໃຊ້. ທຸກວັນນີ້, ພວກເຮົາມັກເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ສະແດງ "ມາຍາກິນ" (ເວດມິນ) ໃນທຳນອງຄ້າຍຄືກັນ.
- **ຄົນຊົງ.** ພາສາເຮັບເຮີ ມີຄວາມໝາຍເຖິງການຜູກມັດ ຫຼືຊວນໃຫ້ຫຼົງໄຫຼ; ໝາຍຄວາມວ່າຜູກມັດບຸກຄົນນັ້ນດ້ວຍຄຳສາບແຊ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາຢ້ານ.
- **ແມ່ໝົດ.** ໂມເຊໃຊ້ຫຼາຍຖອຍຄຳເຊັ່ນ "ຄົນຊົງ," "ພໍ່ມິດ/ແມ່ມິດ" ພວກທີ່ "ສອບຖາມເອົາຄວາມເວົ້ານຳຄົນຕາຍ" ຊຶ່ງການເວົ້າແຕ່ລະຄຳແມ່ນພະຍາຍາມສື່ສານ(ຕິດຕໍ່)ກັບຄົນຕາຍ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພິທີກຳເຫລົ່ານີ້ເບິ່ງເໝືອນວ່າຈະແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ, ເມື່ອລວບລວມກັນເຂົ້າຈະເຮັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງຂຶ້ນຢ່າງມາກມາຍ, ພຣະເຈົ້າຈັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ວ່າເປັນສິ່ງ "ໜ້າກຽດໜ້າຊັງ," ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮູບແບບໃດກໍຕາມທີ່ມີການປະຕິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບເວດມິນແລະວິນຍານ. ບໍ່ວ່າການກະທຳນັ້ນຈະມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງແລະມີລາຍໄດ້ດີກໍຕາມ ຢ່າໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃກ້ພວກມັນຢ່າງເດັດຂາດ.

ເປັນຫຼັງຄົນຈຶ່ງຍັງປະຕິບັດກ່ຽວກັບພິທີກຳຈຳພວກນີ້ ?

2. ພຣະບັນຍັດສອງ 18:12-14 :

¹²ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນີ້ຄວນເປັນທີ່ກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າໄດ້ເຮັດສິ່ງໜ້າກຽດຊັງເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຊົງຂັບໄລ່ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນໜ້າທ່ານ ¹³ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນຄົນປາສະຈາກຕຳໜິຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ¹⁴ເພາະວ່າປະຊາຊາດເຫລົ່ານີ້ ຊຶ່ງທ່ານກຳລັງຈະຍຶດຄອງນັ້ນ ພັງຄວາມໝໍ້ ແລະພວກສູງໂຊກ ແຕ່ສ່ວນຕົວທ່ານນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານບໍ່ຊົງຍິນຍອມໃຫ້ທ່ານເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ.

ມັນມີຄຳ ສົມຄວນແກ່ການຍ້າເຕືອນ: ບໍ່ມີຫຼັງດີຈາກການຫຼິ້ນກັບພວກວິນຍານ. ຈາກການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເກືອບນຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຊາວອະເມຣິກັນໄດ້ພາກັນປຶກສາກັບໝໍທ່ານວາຍດວງຊາຕາ. ເກືອບ 12 ເປີເຊັນ

ຂອງຊາວອະເມຣິກັນ(ຢ່າງໜ້ອຍ 42 ລ້ານຄົນ) ປົກສານຳໜ້າທຳນວາຍດວງຊະຕາ, ຄົນຊິງ, ຫຼື ໝໍດູ. ແລະເກືອບ 25 ເປີເຊັນຂອງຊາວອະເມຣິກັນມັກຊອກຄົ້ນຫາຜີ ແລະເຮືອນທີ່ມີຜີສົງ.

ການສອນຂອງພຣະຄັມພິກັແຈ້ງແຈ້ງ: "ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງເປັນຄົນປາສຈາກຕຳໜີ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ." ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ, ແລະ "ຜູ້ທີ່ຮ່ວມພິທີກັມເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນທີ່ກຽດຊັງແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." ເປັນຄົນ "ປາສຈາກຕຳໜີ" ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດສົມບູນໂດຍປາສຈາກບາບ. ແທນທີ່ຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຮົາເປັນຄົນປາສຈາກຕຳໜີ ໃນເວລາທີ່ເຮົາດຳລົງຊີວິດດ້ວຍໃຈມອບຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າຈົນໝົດສິ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ແລະສະແດງອອກເຖິງການມອບຖວາຍໃຈທີ່ບໍ່ໄດ້ແບ່ງໃຈຈາກພຣະອົງ. ເດວິດ ກໍໄດ້ໃຊ້ພາສາເຮັບເຮີຄຳດຽວກັນນີ້ ໃນເພງສັຮເສີນ101:2 ເພິ່ນຂຽນວ່າ: " ຂ້ານ້ອຍຈະດຳເນີນດ້ວຍໃຈສັດຊື່ພາຍໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ."

ສັງເກດເບິ່ງວ່າ ບໍ່ມີພື້ນທີ່ສີໝິ່ນ ຫຼື ທີ່ເວົ້າວ່າບໍ່ດຳບໍ່ຂາວ. ແນ່ນອນ ການຂາບໂຫວ້ວິນຍານຈະຂັດແຍ່ງກັບການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ສຸດ ແລະການນະມັສການພຣະເຢໂຮວາ ພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ ແລະພຣະຜູ້ສ້າງທຸກສິ່ງ. ເຫດສະນັ້ນ, ຖ້າພວກເຮົາເຂົ້າຮ່ວມໃນພິທີໃດນຶ່ງທີ່ຖືກຕຳໜີ ໃນພຣະບັນຍັດສອງ ບົດ18 ນີ້, ແມ່ນພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ.

ແລະເມື່ອເຮົາບໍ່ໄດ້ສິນໃຈພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືວ່າບໍ່ຖືກຕຳໜີກໍບໍ່ໄດ້. ການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພິທີກັມເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໃຊ້ສະເພາະກັບຄົນໃນພຣະຄັມພິເດີມເທົ່ານັ້ນ. ໃນພຣະຄັມພິໄໝກໍສັ່ງສອນສິດຂອງພຣະເຢຊູທັງຫຼາຍໃຫ້ຫຼີກເວັ້ນຈາກການເຂົ້າຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບໂລກວິນຍານຊົ່ວເຫລົ່ານີ້:

- "22ຈຶ່ງເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວທຸກຊະນິດ" (1 ທຊນ 5:22).
- "7ຈຶ່ງເວັ້ນໜີຈາກນິຍາຍປະໂລມໂລກທີ່ພວກຜູ້ຍິງເຖົ້າເຄີຍເລົ່າໃຫ້ຟັງນັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງຝຶກຕົນໃນການນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ" (1 ຕມທ 4:7).

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນໃນຕອນຕໍ່ໄປຂອງພຣະບັນຍັດ ບົດ18 ວ່າ, ມີເຫດຜົນອື່ນອີກວ່າ ເປັນທັງໆເຮົາຕ້ອງຢູ່ທ່າງຈາກເຫລົ່າວິນຍານຊົ່ວ: ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງທີ່ດີກວ່າ.

ແມ່ນທັງໆເຮັດໃຫ້ພິທີຂາບໂຫວ້ວິນຍານເປັນອັນຕະລາຍ ແລະເປັນການທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ?

3. ພຣະບັນຍັດສອງ 18:15-18 :

¹⁵ໂມເຊ ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງເລືອກເອົາຄົນຈາກຊົນຊາດຂອງທ່ານເອງ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເໝືອນຂ້າພຣະເຈົ້າ ສະນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອຟັງພວກເພິ່ນສາ. ¹⁶ໃນມື້ທີ່ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເທິງພູຊົນາຍນັ້ນ ພວກທ່ານຂໍຮ້ອງບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລື ເຫັນໄຟອັນໜ້າຍ້ານຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປອີກ ເພາະວ່າຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍ. ¹⁷ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ທີ່ພວກເຂົາຂໍຮ້ອງນັ້ນດີຫລາຍແລ້ວ. ¹⁸ເຮົາຈະເລືອກເອົາຄົນໜຶ່ງໃນຊົນຊາດຂອງພວກເຂົາເອງ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງເຮົາຄືກັບທ່ານນີ້ ເຮົາຈະບອກເຮືອງໃຫ້ລາວເວົ້າ ແລະລາວຈະບອກປະຊາຊົນທຸກສິ່ງຕາມທີ່ເຮົາສັ່ງ.

ຖ້າພຽງແຕ່ເຫລືອດຕາເບິ່ງ ກໍຈະປາກົດເຫັນເໝືອນກັບວ່າໂມເຊໄດ້ປຸງເຮືອງທັນທີໃນຂໍ້ 15. ແທ້ຈິງ, ເພິ່ນກຳລັງບອກຂ່າວ. ພວກບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າເຄີຍໃຊ້ເຫລົ່າວິນຍານເພື່ອຊອກຫາຄຳແນະນຳ, ທຳນວາຍເຖິງອະນາຄົດ, ຫຼືກຳນົດສະຖານະການໃຫ້ຖືກໃຈຂອງເຂົາ. ໂມເຊ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ດີກວ່ານັ້ນ.

ໃນສະຖານທີ່ປະກອບພິທີກັມກັບເຫລົ່າວິນຍານຂອງພວກບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າ, ໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ 'ພຣະຜູ້ເປັນ

ເຈົ້າ, ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫຼາຍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນຈາກພວກພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ເໝືອນ ຢ່າງເຮົາ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນບອກແກ່ພວກທ່ານ. ແລ້ວກໍຈະໄດ້ເປັນມາດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈະຖືກຕັດຂາດໃຫ້ຈົບທາຍໄປຈາກພິລເມືອງ.' ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ພວກ ເດໂບຣາ, ຊາມູເອັນ, ເອລີຢາ, ເອຊາຢາ, ເຢຣາມີຢາ, ແລະ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຄົນອື່ນໆໃນພຣະທັມຄັ້ມພິເດີມເທົ່າ ນັ້ນ. ທ່ານໂມເຊຍັງໄດ້ຊີ້ໄປພາຍພາກພື້ນທາງພຣະຜູ້ໄຖ່ ພຣະເຊືອາ, ພຣະເຢຊູຄຣິດອີກດ້ວຍ. ເວລາທີ່ເປໂຕແລະສະ ເຕຟາໂນເທສນາໃຫ້ພີ່ນ້ອງຊາວຍີວ ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູນັ້ນ, ເພິ່ນທັງສອງກໍໄດ້ໃຊ້ບົດດຽວກັນນີ້ຊີ້ໄປຫາ ພຣະເຢຊູ ໃນ ຖານະຜູ້ປະກາດພຣະທັມສູງສຸດ (ເບິ່ງກິຈການ 3:22-23;7:37).

ໃນສັມຍກ່ອນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວ, ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາທັງຫຼາຍທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ, ແຕ່ໃນຄາວສຸດ ທ້າຍນີ້ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທ່ານນຶ່ງໄດ້ກ່າວພຣະທັມສູງສຸດຈາກພຣະເຈົ້າ, ດ້ວຍວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະທັມສູງສຸດ ຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີ ໄດ້ຂຽນວ່າ : "ໃນສັມຍກ່ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຫຼາຍເທື່ອ ດ້ວຍວິທີຕ່າງໆ ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາທັງຫຼາຍທາງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ. ແຕ່ໃນຄາວສຸດທ້າຍນີ້ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວແກ່ເຮົາທັງ ຫຼາຍທາງພຣະບຸດ ຜູ້ຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບສັພສິ່ງທັງປວງເປັນມໍຣະດົກ ແລະດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ ພຣະອົງ ໄດ້ຊົງສ້າງໂລກທັງຫຼາຍ (ຮຣ 1:1-2).

ຕາມທີ່ຂ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາແກ່ຄົນທີ່ເຈັບຊ້າມາ, ຂ້າພຣະເຈົ້າຄົ້ນພົບວ່າ ພວກທີ່ຫັນໄປເພິ່ງໂລກວິນຍານ ເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄໍາຕອບທີ່ເຂົາຊອກຫາເລີຍ. ຄວາມຈິງ, ເຂົາໄດ້ຮັບສິ່ງກົງກັນຂ້າມ: ຄວາມສິ້ນ ຫວັງ, ການຂົ່ມເຫັງ, ແລະກະທັ້ງການຂ້າຕົວຕາຍ. ພຣະເຢຊູ ຊົງເປັນຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາຖາມຝ່າຍວິນຍານທີ່ດີກວ່າຫຼາຍ ແລະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຄວາມຫວັງທີ່ຢັ້ງໃຫ້ກ່ວາໃຫ້ແກ່ເຮົາ.

ມີທາງທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ທາງໃດແດ່ສໍາລັບເຮົາເພື່ອສແວງຫາແຜນການ ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດເຮົາ ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ບາດກ້າວໃດແດ່ທີ່ທ່ານສາມາດເອົາແສງສວ່າງຂອງພຣະຄຣິດໄປຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມມືດຂອງວິນຍານໃນອາທິດນີ້ ? ຈົ່ງ ພິຈາລະນາຄໍາແນະນໍາຕໍ່ໄປນີ້:

- **ຈົ່ງສຶກສາຮໍາຮຽນ.** ທ່ານຈະຮູ້ຈັກການນໍາພາຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍຕໍ່ເມື່ອທ່ານປັບຕົວຂອງທ່ານເຂົ້າໃສ່ພຣະທັມພຣະ ອົງ. ເອົາໃຈໃສ່ອ່ານພຣະຄັ້ມພິແຕ່ລະວັນ ແລະເສີມຂຍາຍການອ່ານຄວາມຈິງຂອງພຣະທັມ.
- **ຈົ່ງສລາດຢັ່ງຮູ້.** ຈົ່ງໃຫ້ການອະທິຖານເປັນກິຈວັດສ່ວນນຶ່ງຂອງຊີວິດທ່ານ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້ານໍາພາຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທໍາຂອງທ່ານເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວ. ດັ່ງພຣະທັມກ່າວວ່າ "ແຕ່ທິດລອງເບິ່ງທຸກສິ່ງ ສິ່ງໃດດີຈົ່ງຍິດຖືໄວ້ໃຫ້ ພັນ. ຈົ່ງເວັ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວທຸກຊະນິດ" (1 ທຊນ 5:21-22).
- **ຈົ່ງປາສຈາກຕໍາຫິນ.** ຈົ່ງສະແດງອອກເຖິງຫົວໃຈທີ່ປາສຈາກຕໍາຫິນ, ອຸທິດຖວາຍຕົນແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນ ພົດສິ້ນ, ໂດຍຍົກເລີກປາກົດການໃດທີ່ຊັກຈູງ ຫຼືຊຸກຍູ້ໃຫ້ໃຊ້ພິທີກຳທາງໄສຍະສາດ. ຈົ່ງຂີດເສັ້ນຕາຍໄວ້ເລີຍ.

ຄົນໃນວັທນະທັມເຮົາປະທັບໃຈນໍາຄວາມມະຫັສຈັນ ເພາະພວກເຂົາຊອກສແວງຫາພຣະເຈົ້າ. ຈົ່ງເລືອກເສັ້ນທາງ ສ່ອງສວ່າງເບິ່ງຄວາມມືດ ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອຕົວທ່ານເອງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເພື່ອຄົນທີ່ຢາກພົບກັບພຣະຄຣິດອີກດ້ວຍ.

ອຸປຸຖົມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI